Тхне благодаттю круг мене,
Квітом усе розцвіло...
Як чарівничо зелене
Наше убоге село!

Легко,— ні суму, ні болю;
Ніби душа ожива,
Простір, пануючу волю
Збуджена грудь почува.

Кожне, здається, радіє;
Любо щебечуть пташки...
Знов ти мигнула, надіє,
Сил надала здалеки!

Пестять обійми кохані
Серце любов’ю мені...
Все ж те верзлося в омані,
Все те я бачив у сні.